

[PRZYKINAĆ *vb pf*

fut 3 pl przykiną. ◇ praet 3 sg f przykinęła.

Sł stp, Cn brak, Linde XIX w.; poza tym XVII(XVIII) w.: przykinąć się.

1. *Rzucić się na coś, tu: ptaki na żer: (nagł) Rarodzy albo Sokoli ná coć fie zgodzić máią. (-) NAprzed do záiącá iáko ie mařz wpráwować. [...] Potym karm ie ná łupieżu albo też y ná trupie [...]. A gdy ie dobrze wkarmiřz/ á ptakowby wpráwnych niemiał/ tedy weř łupież/ tám przewab ie przez iáki chrořt/ albo przez iáką dolinę/ to ieřt ná głos: á gdyć przybieżą/ tedy łkocz z łupieżem/ á gdyć przykiną po rázu ábo po dwu/ tedy řtań/ á tám nákarmi ie práwie dobrze: [...] á tego czyń raz albo kilká. A gdyć będą przykiwać dobrze/ tedy dořtań im záiącá żywego/ zwięż mu łkoki dobrze [...]: á tego czyń raz albo dwa [...]. Potym beřpiecznie możeřz popuřzczać do záiącá CygMyřł E4.*

2. *Przejřć na czyjás stronę [do kogo]: Wtym posileczne ufy z Litwy przyskoczyli, Trzy fendle pieszych Niemców koniami stłoczyli. Co Źmodź widząc, zaraz się do Litwy przedali (marg) Źmodź w zapalczywej bitwie do Litwy przykinęła (-) StryjPoczqt 231 [cf PRZEKINAĆ SIĘ].*

Synonim: 2. przedać się.

Formacje współrdzenne cf KIDAĆ.

MP